

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης, παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου και η εκ μέρους του ερμηνεία του εφαρμοστέου στην περίπτωση της αναιρεσείουσας νομικού πλαισίου ενέχουν ορισμένα σφάλματα. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς τα εξής σημεία:

- Το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου ήταν αντιφατικό και εσφαλμένο όσον αφορά την ανάγκη αξιολογήσεως κινδύνου βάσει του άρθρου 57, στοιχείο στ', του REACH ⁽¹⁾, με αποτέλεσμα εσφαλμένη ερμηνεία του.
- Το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου ήταν αντιφατικό και απέκλινε από την πάγια νομολογία ως προς τη φύση των εγγράφων καθοδήγησης και τη σημασία τους για την ερμηνεία της έννοιας που έχει το «ισοδύναμο επίπεδο ανησυχίας» κατά το άρθρο 57, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού.
- Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι εφαρμόζεται το άρθρο 60, παράγραφος 2, του REACH και, ως εκ τούτου, παρέδωσε ανεπαρκή αιτιολογία.
- Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο απορρίπτοντας τα επιχειρήματα σχετικά με το επίπεδο έκθεσης των εργαζομένων και των καταναλωτών και, ως εκ τούτου, προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 57, στοιχείο στ'.

Για τους ανωτέρω λόγους η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι πρέπει να αναιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-134/13 και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 30 Ιουνίου 2015 οι Hitachi Chemical Europe GmbH και Polynt SpA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 30 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-135/13, Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA και Sitre Srl κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)

(Υπόθεση C-324/15 P)

(2015/C 311/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Hitachi Chemical Europe GmbH και Polynt SpA (εκπρόσωπος: C. Mereu, avocat)

Λοιποί διάδικοι: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA), Sitre Srl, REACH ChemAdvice GmbH, New Japan Chemical, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-135/13 και
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να κρίνει επί της προσφυγής ακυρώσεως και
- να καταδικάσει τον αντίδικο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή τους με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης, παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου και η εκ μέρους του ερμηνεία του εφαρμοστέου στην περίπτωση των αναιρεσειουσών νομικού πλαισίου ενέχουν ορισμένα σφάλματα. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς τα εξής σημεία:

- Το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου ήταν αντιφατικό και εσφαλμένο όσον αφορά την ανάγκη αξιολόγησης κινδύνου βάσει του άρθρου 57, στοιχείο στ', του REACH ⁽¹⁾, με αποτέλεσμα εσφαλμένη ερμηνεία του.
- Το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου ήταν αντιφατικό και απέκλινε από την πάγια νομολογία ως προς τη φύση των εγγράφων καθοδήγησης και τη σημασία τους για την ερμηνεία της έννοιας που έχει το «ισοδύναμο επίπεδο ανησυχίας» κατά το άρθρο 57, στοιχείο στ', του ίδιου κανονισμού.
- Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι εφαρμόζεται το άρθρο 60, παράγραφος 2, του REACH και, ως εκ τούτου, παρέδωσε ανεπαρκή αιτιολογία.
- Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο απορρίπτοντας τα επιχειρήματα σχετικά με το επίπεδο έκθεσης των εργαζομένων και των καταναλωτών και, ως εκ τούτου, προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 57, στοιχείο στ'.

Για τους ανωτέρω λόγους οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι πρέπει να αναιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-135/13 και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λετονία) στη 1 Ιουλίου 2015 — AS «DNB Banka» κατά Valsts ierēnumu dienests

(Υπόθεση C-326/15)

(2015/C 311/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: «DNB Banka» AS

Εφεσίβλητη: Valsts ierēnumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υφίσταται ανεξάρτητη ένωση προσώπων κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας ⁽¹⁾ σε περίπτωση που τα μέλη της είναι εγκατεστημένα σε διαφορετικά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο εσωτερικό δίκαιο των οποίων η συγκεκριμένη διάταξη της εν λόγω οδηγίας έχει ενσωματωθεί με διαφορετικούς όρους, οι οποίοι είναι ασύμβατοι μεταξύ τους;